

НАЦИОНАЛНА МУЗИКАЛНА АКАДЕМИЯ
„ПРОФ. ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ”
ТЕОРЕТИКО-КОМПОЗИТОРСКИ И
ДИРИГЕНТСКИ ФАКУЛТЕТ

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Павел Стефанов

преподавател в специалност „Звукорежисура“ при ТКДФ на НМА
относно дисертационен труд на Ани Добринова Свиначова за присъждане
на образователна и научна степен „доктор по музика и музикално изкуство”
на тема "ИЗРАЗНИ И ХУДОЖЕСТВЕНИ ВЪЗМОЖНОСТИ ПРИ СИНТЕЗА НА ЗВУК,
ЧРЕЗ СЪЗДАВАНЕ И РАЗВИТИЕ НА НОВИ СОФТУЕРНИ ИНСТРУМЕНТИ В
MAX/MSP И N.I. РЕАКТОР"

Представеният труд на кандидата Ани Свиначова е оригинална и задълбочена разработка върху много интересни и актуални проблеми на съвременната звукова наука. Освен като утвърден пианист и компетентен музикант, авторката впечатлява и респектира в качеството си на сериозен учен-изследовател и специалист по съвременни звукови технологии за синтез на звук. Основна ценност на труда е неговата практическа стойност и реална приложимост. Налице е разработка с непосредствен практически резултат, носещ както научна, така и художествена реализация.

Трудът е с обем 206 страници, състои се от увод, четири глави, заключение, формулирани приноси, библиография, две приложения и 60+12 фигури илюстративен материал. Уводът представлява емоционален поетично-художествен епизод, излагащ естетическите и философските основания на

музикално-творческия процес, и в частност на звуковия синтез. Възможна е дискусия върху удачността на този и още няколко емоционални раздела като част от сериозен научен текст, но в рамките на цялостната конструкция на труда и най-вече на същността на третираната проблематика посочените сегменти притежават безспорна целесъобразност.

Първа глава се концентрира върху контекста и хронологията на развитие на синтезаторите, започвайки от появата и изследванията на електромагнетизма, и преминавайки през ярък калейдоскоп от изобретатели и инструменти. Разказът е увлекателен, фактологически богат и представя интересни данни за музикалната култура в контекста на генезата на синтезаторните инструменти. Главата е малко по-детайлна от необходимото (факт отбелязан в импресията 1.4), като това се оправдава от качеството на информацията и характеристиката на труда като мащабно обобщение по темата, както и от стремежа на авторката да потърси творческия аспект на „сублимния миг на поява на идеята“ (стр52)...

Втора глава е посветена на класификацията на различните видове звуков синтез и съответните инструменти, както и на въвеждането и пояснението на основните понятия и модули. Главата има по-скоро справочен характер, подходяща е за методично-педагогическо приложение, някои от разделите дори се доближават до терминологичен речник (2.2.1 например). Личи дълбоко и детайлно познание от страна на авторката както в терминологично, така и в технологично отношение. Трябва да се отбележи и тенденция за използване на българска терминология навсякъде, където това е възможно въпреки англоезичната доминация в настоящата научна сфера.

Трета глава съдържа творческата същност на дисертацията, тук са изложени идеите, аргументите, начините, похватите и подходите, използвани от Ани Свинова при разработване на оригиналните синтезаторни

инструменти, и всички свързани с тях обстоятелства и условия. Ясно личи силна емоционална ангажираност в процеса, удовлетворение от постигнатото, внимание и коректност към всеки детайл. Благодарение на прегледно структурираните до този момент информационни обеми последващото специализирано изложение на структурата и функционалността на авторските ситезатори е лесно разбираемо и смислово ясно за читателите професионалисти. Подробно детайлно описание може да послужи както за вникване в работата на конкретните модули, така и като принципно ръководство и извор на идеи за изработване на подобни ситезатори в посочените софтуерни платформи.

Четвърта глава притежава най-силно изразен субективен елемент, отбелязан от самата авторка като „споделяне на наблюдение от личен опит, което няма как да изяви претенции за общовалидност”(стр172). Термините, разгледани в главата, вероятно са дискуссионни от психологична и естетическа гледна точка. Те обаче представляват опит да се овещества и облече в думи един по същество абсолютно абстрактен, индивидуален и може да се каже „мистично-тайнствен“ феномен.

Заклучението е издържано в същия емоционално-художествен стил като увода, но тук обемът и значимостта оставят впечатление за недостатъчност в съотношение с измерението на целия текст. Приносите са реални и защитени подобаващо, а приложенията допълват органично картината.

Могат да бъдат отбелязани някои технически грешки (напр. на стр10 - VIII вместо XVIII), някои пропуски в оформлението на текста (напр. стр55) и др.

Дисертацията на Ани Свинарова е написана компетентно, логически стройно, авторитетно и уверено. Очевидно е голямото реално приложение и

богатата перспектива при подобен подход в звуковия синтез. От текста личат сериозен практически опит, самочувствие и ерудиция, както и оригинална творческа инвенция, облечена в съвременна форма. Въз основа на казаното до тук и стойността на самата разработка предлагам на уважаемата комисия да допусне настоящия труд до защита и да присъди на кандидата Ани Добринова Свинарова научната и образователна степен „доктор“.

София, септември 2018

доц. д-р Павел Стефанов